

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Obo/4/2021
Identifikačné číslo spisu: 1099896463
Dátum vydania rozhodnutia: 25.01.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Erika Čanádyová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:1099896463.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Čanádyovej a členiek JUDr. Jany Hullovej a JUDr. Miroslavy Janečkovej v konkurznej veci úpadcu Poľnohospodárske družstvo Vrbovce, Vrbovce, 906 06 Myjava, IČO: 00 203 840, s ustanoveným správcom konkurznej podstaty JUDr. Dušanom Slaninom, s miestom podnikania Horné Bašty 25, Trnava, o návrhu správcu na rozdelenie finančných prostriedkov vo výške 94.791,- eur z konkurznej podstaty, o odvolaní správcu konkurznej podstaty JUDr. Dušana Slaninu proti rozvrhovému uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 7K/171/1999-1244 z 19. februára 2021 v spojení s opravným uznesením č. k. 7K/171/1999-1264 zo 14. apríla 2021, takto

rozhodol:

Rozvrhové uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 7K/171/1999-1244 z 19. februára 2021 v časti I. výroku z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „konkurzný súd“) I. výrokom rozvrhového uznesenia č. k. 7K/171/1999-1244 z 19. februára 2021 rozhodol o úhrade odmeny správcov konkurznej podstaty vo výške 43.627,- eur tak, že správcovi JUDr. Štefanovi Dostálovi priznal celkovú odmenu vo výške 34.901,60 eur a správcovi JUDr. Dušanovi Slaninovi priznal celkovú odmenu vo výške 8.725,40 eur. O úhrade pohľadávok proti podstate rozhodol II. výrokom tak, že budú uhradené sumou 51.164,- eur pomerne vo výške 68,16% uznaného nároku konkurzným veriteľom Slovenská konsolidačná, a.s., Cintorínska 21, Bratislava (pôvodne Daňový úrad Myjava), Obec Vrbovce, Slovenská konsolidačná, a.s., Cintorínska 21, Bratislava (pôvodne NÚP, OÚP Myjava) a Slovenská konsolidačná, a.s., Cintorínska 21, Bratislava (pôvodne Sociálna poisťovňa Senica). Ostatnými výrokmi rozhodol, že pohľadávky oddelených veriteľov nebudú uspokojené, pohľadávky veriteľov I. triedy neboli zistené a pohľadávky ostatných veriteľov so zaradením do II., III. a IV. triedy nebudú uspokojené pre nedostatok finančných prostriedkov.

2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie skonštatoval, že uznesením zo dňa 12. septembra 2000 vyhlásil konkurz na majetok úpadcu, pričom zároveň do funkcie správcu konkurznej podstaty ustanovil JUDr. Štefana Dostála, advokáta, ktorému funkcia správcu zanikla dňa 12. decembra 2004, kedy bol

schôdzou veriteľov ustanovený za správcu konkurznej podstaty JUDr. Dušan Slanina, advokát. Uviedol, že postupom podľa § 7 ods. 1 vyhlášky č. 493/1991 Zb. v znení k 28. septembra 2001 bola určená odmena správcu vo výške 43.620,- eur, čo predstavuje 10% základu pre jej výpočet stanoveného podľa § 6 písm. a) citovanej vyhlášky. Vzhľadom na to, že v predmetnom konkurznom konaní vykonávali funkciu správcu dvaja správcovia, súd pristúpil k rozdeleniu odmeny podľa rozsahu vykonanej činnosti, ako aj doby výkonu funkcie každého správcu.

3. K jednotlivým úkonom správcov konkurznej podstaty v konaní súd prvej inštancie v bode 12. odôvodnenia uviedol, že z obsahu konkurzného spisu vyplýva nasledovné:

a) JUDr. Štefan Dostál vykonával funkciu správcu konkurznej podstaty od vyhlásenia konkurzu dňa 12.09.2000 do 16.12.2004, kedy bol schôdzou veriteľov ustanovený nový správca JUDr. Slanina, t. j. 51 mesiacov. V priebehu tohto obdobia vykonal súpis konkurznej podstaty majetku úpadcu, preskúmal prihlášky konkurzných veriteľov podľa účtovných záznamov úpadcu, pripravil zoznam konkurzných veriteľov s prihlásenými pohľadávkami, ktorý tvorí súčasť zápisnice o prieskumnom pojednávaní, zabezpečil vypracovanie znaleckých posudkov, geometrických plánov, uskutočnil šesť verejných ponukových konaní, ktorým bol odpredaný majetok z konkurznej podstaty, pričom uzatvoril množstvo kúpnych zmlúv, bol účastníkom súdnych sporov súvisiacich s predmetným konkurzným konaním a uskutočňoval úhrady pohľadávok proti podstate súvisiacich s konkurznou podstatou. Pripravil záverečnú správu, ktorú predložil súdu dňa 09.12.2004 s predpokladom uspokojenia nárokov proti podstate a uspokojenia pohľadávok oddelených veriteľov, vydaním výťažku zo speňaženia založeného majetku v celkovej sume 3.239.207,53 Sk, t. j. 107.521,99 eur. Do podstaty získal speňažením nehnuteľného majetku 333.277,86 eur, predajom hnuťelných vecí 26.764,82 eur, boli pripísané úroky na bankovom účte 3.353,85 eur, na nájomnom bol získaný príjem 50.745,20 eur a vymožené pohľadávky v objeme 6.988,30 eur. Spolu s peniazmi úpadcu pri vstupe do konkurzu (82.247,98 Sk) celkový príjem správcu JUDr. Dostála k októbru 2004 predstavoval čiastku 12.769.212,33 Sk, t. j. 423.860,20 eur. Výdavky spojené s predmetným konkurzným konaním spolu s vyplateným preddavkom na odmenu správcu predstavovali celkovú čiastku 266.934,60 eur.

b) JUDr. Dušan Slanina, súčasný správca konkurznej podstaty, je vo funkcii od 16.12.2004, t. j. 16 rokov (ku dňu 17.10.2017, kedy bola spracovaná konečná správa, neskôr trikrát aktualizovaná, vykonával funkciu 12 rokov 11 mesiacov). Po ustanovení do funkcie preveroval existenciu ďalšieho majetku a podaním zo dňa 16.05.2013 zaradil do podstaty podiel úpadcu v spoločnosti Dom rekreácie Bratislava a predložil plán speňaženia, ktorý schválila schôdza veriteľov dňa 16.09.2013. V troch kolách vyhlásených verejných ponukových konaniach prostredníctvom Obchodného vestníka, nedošlo k speňaženiu majetku z podstaty, a preto opatrením súdu zo dňa 29.06.2015 bol tento majetok z konkurznej podstaty vylúčený. Spracoval a predložil súdu konečnú správu o speňažení majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov v zmysle ust. § 29 ZKV. Príjem správcu konkurznej podstaty JUDr. Dušana Slaninu do podstaty predstavovali úroky z vkladu na bankovom účte vo výške 15.140,50 eur + 3,32 eur (č. l. 1169), výdavky boli vyúčtované vo výške 75.249,19 eur, pozostávajúce nákladov na poštovné, cestovné, bankové poplatky, účtovníctvo, archív, nájomné za kanceláriu a vyplatenie miezd členov družstva.

4. Následne súd prvej inštancie po zohľadnení dĺžky výkonu funkcie správcov dávajúc dôraz na rozsah ich činnosti zhrnul, že pôvodný správca JUDr. Štefan Dostál bol zbavený funkcie v čase, kedy bol už všetok majetok speňažený a neboli vedené žiadne súdne spory a súčasný správca JUDr. Dušan Slanina počas výkonu svojej funkcie nezískal do podstaty žiaden majetok i napriek preverovaniu existencie takéhoto majetku, pričom príjem do podstaty predstavovali už len úroky z istiny získanej predchádzajúcim správcom. Súd prvej inštancie doplnil, že výška odmeny správcu závisí od výšky speňaženia a inak získaných príjmov a v závere uviedol, že akcentujúc na bod 12. predmetného odôvodnenia a s prihliadnutím na princíp všeobecnej spravodlivosti rozhodol o rozdelení konkurznej odmeny podielom tak, že 80% odmeny priznal JUDr. Štefanovi Dostálovi a 20% JUDr. Dušanovi Slaninovi.

5. Proti tomuto uzneseniu súdu prvej inštancie podal správca JUDr. Dušan Slanina (ďalej aj „odvolateľ“) dňa 23. marca 2021 odvolanie v časti I. výroku, ktorým žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie. Prípustnosť odvolania vyvodzoval odvolateľ z odvolacích dôvodov podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. b/ CSP, pričom namietal nedostatočné odôvodnenie napadnutého uznesenia a tým jeho nepreskúmateľnosť, a to najmä z

dôvodu, že súd prvej inštancie sa dôsledne neriadil ustanovením § 9 vyhlášky č. 493/1991 Zb. v platnom znení. Uviedol, že napadnutý výrok I. rozvrhového uznesenia bol odôvodnený veľmi stručne tým, že pôvodný správca vykonával funkciu 51 mesiacov, speňažil celý majetok a neboli vedené žiadne súdne spory a súčasný správca (odvolateľ) vykonával funkciu 192 mesiacov, nezískal žiaden majetok, iba úroky v peňažnom ústave. K rozdeleniu odmeny medzi dvoch správcov odvolateľ uviedol, že súd je povinný toto rozdelenie podrobne odôvodniť, čo nezahŕňa len matematický výpočet podľa dĺžky výkonu funkcie, ale aj podrobný rozbor činností jednotlivých správcov. Obe kritériá sú v zásade rovnocenné a nemožno niektorému z nich pripisovať väčší význam na úkor druhého. Dĺžka výkonu funkcie správcu je daná individuálne a v závislosti od zložitosti konania. Rozsah činnosti predstavuje množstvo úkonov potrebných k naplneniu účelu a cieľu konkurzu a jedná sa nielen o speňaženie majetku, ale aj nespočetné úkony vyúsťujúce do zrušenia konkurzu.

6. Ďalej odvolateľ uviedol, že majoritný zabezpečený veriteľ Sociálna poisťovňa, neskôr Slovenská konsolidačná, a.s. opakovane namietal kompetentnosť pôvodného správcu, až následne navrhol jeho odvolanie z funkcie. Súd zvolal schôdzu veriteľov, na ktorej bol pôvodný správca odvolaný a za nového správcu vymenovaný odvolateľ, v nadväznosti na čo pôvodný správca vypracoval Správu o speňažení a správe majetku a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov, ktorú doložil do spisu v deň jeho odvolania z funkcie, na základe čoho už len z časových dôvodov sa nemohlo jednáť o použiteľný materiál. Následne robil novému správcovi množstvo obštrukcií a boli zistené závažné nedostatky v jeho činnosti, o čom boli súd, ako aj majoritný veriteľ priebežne informovaní. Nedostatky spočívali podľa názoru odvolateľa aj vo vedení účtovníctva, daňovej agende, zatajenom majetku a trestnej činnosti (6 trestných oznámení), ktorú pôvodný správca neriešil. Odvolateľ pravidelne podával súdu a majoritnému veriteľovi priebežné správy o stave konania, presnejšie 69x, pričom počas celého obdobia neobdržal žiadnu námietku k výkonu jeho činnosti od sudcov, ani od žiadneho veriteľa.

7. Obsahom tohto podania žalobcu bola i námietka nesprávnosti výpočtu výšky pohľadávok proti podstate a percentuálneho podielu uspokojenia konkurzných veriteľov, t. j. námietka týkajúca sa II. výroku napadnutého uznesenia.

8. Následne bolo napadnuté rozvrhové uznesenie v časti II. výroku a v bode 4. odôvodnenia (týkajúcom sa II. výroku) opravené uznesením č. k. 7K/171/1999-1264 zo dňa 14. apríla 2021, tak, že pohľadávky proti podstate budú uhradené sumou 73.613,38 eur pomerne vo výške 98,0661826% uznaného nároku konkurzným veriteľom Slovenská konsolidačná, a.s., Cintorínska 21, Bratislava (pôvodne Daňový úrad Myjava), Obec Vrbovce, Slovenská konsolidačná, a.s., Cintorínska 21, Bratislava (pôvodne NÚP, OÚP Myjava) a Slovenská konsolidačná, a.s., Cintorínska 21, Bratislava (pôvodne Sociálna poisťovňa Senica). Predmetné opravné uznesenie bolo odôvodnené chybou spôsobenou nesprávnym matematickým postupom v návrhu správcu zo dňa 28. januára 2021, pričom súd prvej inštancie uviedol, že zo sumy určenej na rozdelenie vo výške 94.791,- eur, po odpočítaní doplatenia odmeny správcov spolu vo výške 21.177,62 eur, suma na uspokojenie pohľadávok proti podstate predstavuje správnu čiastku 73.613,38 eur namiesto 51.164,- eur.

9. Vydaním uvedeného opravného uznesenia bolo rozhodnuté o námietke odvolateľa týkajúcej sa II. výroku rozvrhového uznesenia (t. j. správnosti výpočtu celkovej výšky pohľadávok proti podstate a pomeru uspokojenia konkurzných veriteľov) obsiahnutej v jeho odvolaní, nakoľko v zmysle § 124 ods. 1 CSP bola podľa obsahu posúdená ako návrh na vydanie opravného uznesenia v časti II. výroku odvolaním napadnutého uznesenia.

10. Pôvodný správca konkurznej podstaty JUDr. Štefan Dostál sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

11. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „odvolací súd“) ako súd odvolací prejednal odvolanie podľa ustanovenia § 379 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

12. Odvolací súd je viazaný odvolacími dôvodmi obsiahnutými v odvolaní (§ 380 ods. 1 CSP).

13. Vo vzťahu k I. výroku rozvrhového uznesenia odvolateľ namietal spôsob rozdelenia odmeny medzi dvoch správcov konkurznej podstaty, ktorí v priebehu konkurzu do vydania rozvrhového uznesenia vykonávali v určitých časových úsekoch funkciu správcu konkurznej podstaty úpadcu. Čo sa týka rozdelenia odmeny medzi správcov v pomere 80% ku 20%, z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé, akým spôsobom súd prvej inštancie dospel k tomuto percentuálnemu rozdeleniu. Napadnuté rozhodnutie neobsahovalo žiadne odôvodnenie výpočtu tohto percentuálneho rozdelenia a následne ani výpočet konkrétnych súm rozdelených medzi správcov.

14. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia (najmä bod 14 odôvodnenia) vyplýva, že hlavným kritériom rozdelenia odmeny zo strany súdu prvej inštancie bola výška speňaženia majetku alebo inak získaných príjmov do podstaty, ktorú zabezpečili jednotliví správcovia. V zmysle ustálenej judikatúry, samotné speňažovanie konkurznej podstaty sa uskutočňuje v určitom úseku konkurzného konania a preto pre rozdelenie konkurznej odmeny nemôže byť jediným kritériom príjem do podstaty získaný jednotlivými správcami. Súd musí prihliadať na rozsah činnosti oboch správcov a tiež dĺžku činnosti obidvoch správcov (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 5Obo/44/2011 zo dňa 31. mája 2011).

15. Vzhľadom na to, že konkurz na majetok úpadcu bol vyhlásený dňa 12. septembra 2000 pričom prieskumné pojednávanie sa uskutočnilo dňa 5. februára 2001, súd s poukazom na ustanovenie § 206 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. aplikoval na daný prípad vyhlášku č. 493/1991 Zb., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona o konkurze a vyrovnaní, a to ustanovenia § 6 a § 9 v znení neskorších predpisov.

16. Podľa § 6 ods. 1 vyhlášky č. 493/1991 Zb. v znení neskorších predpisov, základ pre určenie

a) odmeny správcu konkurznej podstaty (ďalej len "konkurzná odmena") tvorí suma, ktorá bola v konkurze získaná speňažením konkurznej podstaty, a suma určená na uspokojenie veriteľov, ktorá bola získaná pri výkone funkcie správcu,

b) odmeny vyrovnacieho správcu (ďalej len "vyrovnacia odmena") tvorí suma, ktorá sa použila na uspokojenie veriteľov.

17. Podľa § 6 ods. 2 vyhlášky č. 493/1991 Zb. v znení neskorších predpisov, za sumu, ktorá bola v konkurze získaná speňažením konkurznej podstaty [odsek 1 písm. a)], sa nepovažuje suma získaná odplatným prevodom tovaru alebo odplatným poskytnutím služby v rámci prevádzkovania podniku úpadcu správcom počas konkurzu.

18. Podľa § 6 ods. 3 vyhlášky č. 493/1991 Zb. v znení neskorších predpisov, sumou určenou na uspokojenie veriteľov, ktorá bola získaná pri výkone funkcie správcu [odsek 1 písm. a)], sa rozumie suma príjmov, ktoré získal správca pri výkone funkcie iným spôsobom ako speňažením konkurznej podstaty, znížená o pohľadávky proti podstate.

19. Podľa § 9 vyhlášky č. 493/1991 Zb. v znení neskorších predpisov, ak v konkurznom alebo vyrovnacom konaní bolo činných niekoľko správcov, patrí každému z nich podiel konkurznej odmeny zodpovedajúci rozsahu a dĺžke doby jeho činnosti.

20. Z § 9 citovanej vyhlášky vyplýva, že kritériá pre určenie odmeny správcov konkurznej podstaty v prípade výkonu tejto funkcie viacerými správcami v priebehu konkurzu úpadcu a pre rozdelenie odmeny medzi týchto správcov sú: 1/ dĺžka výkonu správcovskej činnosti a 2/ rozsah činnosti, pričom tieto kritériá musia byť splnené kumulatívne. Z hľadiska aplikácie prvého kritéria (dĺžka doby činnosti správcu konkurznej podstaty) je potrebné konštatovať, že dĺžka činnosti odvolateľa - správcu konkurznej podstaty JUDr. Dušana Slaninu bola 16 rokov oproti predchádzajúcemu správcovi JUDr. Štefanovi Dostálovi 51 mesiacov (4 roky a 3 mesiace).

21. V bode 12 odôvodnenia súd prvej inštancie poukázal na dĺžku výkonu činnosti oboch správcov a rozsah činností oboch správcov smerujúci k získaniu finančných prostriedkov do podstaty, čo bolo v prípade JUDr. Štefana Dostála 423.860,20 eur pri výdavkoch vo výške 266.934,60 eur. Vo vzťahu k odvolateľovi - správcovi JUDr. Dušanovi Slaninovi súd prvej inštancie skonštatoval dĺžku vykonávania funkcie 16 rokov, z toho ku dňu spracovania konečnej správy 12 rokov a 11 mesiacov a k rozsahu jeho činnosti uviedol, že sa neúspešne pokúsil speňažiť ďalší majetok - podiel úpadcu v spoločnosti Dom rekreácie Bratislava, predložil a spracoval konečnú správu o speňažovaní majetku z podstaty a jeho príjem do podstaty bol 15.140,50 eur + 3,33 eur pri výdavkoch vo výške 75.249,19 eur.

22. Vo vzťahu ku kritériu rozsahu činnosti najvyšší súd konštatuje, že správca JUDr. Dušan Slanina bude činnosť vykonávať ďalej až do jeho odvolania a to po splnení rozvrhového uznesenia. Z hľadiska tohto kritéria je dĺžka doby činnosti odvolateľa niekoľkonásobne (počtom rokov) vyššia, než doba činnosti správcu JUDr. Štefana Dostála. V rámci tohto kritéria je potrebné hodnotiť z akého dôvodu došlo k predĺženiu doby konkurzu, či je dôsledkom napr. nečinnosti konkrétneho správcu konkurznej podstaty (odvolateľa). Tieto skutočnosti musia byť preukázané, čo v danom prípade zo spisu nevyplýva.

23. Ďalšími kritériami v rámci rozsahu činnosti správcu sú zistenie stavu pohľadávok úpadcu, v prípade ich dobrovoľného neuhradenia dlžníkmi úpadcu ich vymáhanie v súdnych alebo exekučných konaniach, skutočnosti týkajúce sa vymáhania pohľadávok - či ich vymáha správca sám - osobne, čo je náročnejšie, alebo prostredníctvom ustanoveného právneho zástupcu, ktorého si ako správca zvolil,

podiel správcu na výťažku získaného speňažením majetku podstaty, náročnosť speňažovania majetku ponukovými konaniami v rámci predaja mimo dražby, náročnosť rokovania s dlžníkmi, ktorí po dlhšej dobe splatnosti pohľadávok úpadcovi neplatia, rôzne ponukové konanie, spôsob vedenia súdnych sporov, vymáhania pohľadávok v exekúcii a podobne.

24. Rozsah získania finančných prostriedkov správcom v konkurze (speňažením majetku, iný príjem a pod.) je len jednou z položiek subsumovaných do kritéria rozsahu činnosti správcu upraveného v § 9 vyhlášky č. 493/1991 Zb.

25. Jednoznačne možno konštatovať, že súd prvej inštancie pri stanovení pomeru rozdelenia vychádzal z rozsahu činnosti, ktoré vykonával (v kratšom období výkonu funkcie) správca JUDr. Štefan Dostál, ktorý zabezpečil speňaženie nehnuteľného majetku vo výške 423.860,20 eur oproti príjmom do podstaty, ktoré zabezpečil správca JUDr. Dušan Slanina odvolateľ vo výške 15.140,50 eur + 3,32 eur. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie je preukázané, že jediným kritériom pre rozhodovanie o pomere rozdelenia odmeny medzi správcov zo strany súdu bol objem financií tzv. celkový príjem správcu, ktorý správca získal speňažením konkurznej podstaty, alebo získal pri výkone funkcie správcu.

26. Príjem, ktorý získali obaja správcovia konkurznej podstaty, bol celkovo 439.004,- eur (423.860,20 eur príjem JUDr. Štefana Dostála a 15.140,50 + 3,32 eur príjem JUDr. Dušana Slaninu). Z celkového príjmu finančných prostriedkov tvorí príjem odvolateľa 3,45% a zvyšok je príjem, ktorý zabezpečil správca JUDr. Štefan Dostál. Súčasne je potrebné porovnať aj vzniknuté výdavky, ktoré v priebehu výkonu činnosti jednotlivých správcov boli nákladmi konkurzu, čo pri výkone správcu JUDr. Štefana Dostála predstavuje sumu 266.934,60 eur za 51 mesiacov, teda ročné výdavky vo výške 62.808,12 eur, a pri výkone správcu JUDr. Dušana Slaninu sumu 65.249,19 eur za 16 rokov, teda ročné výdavky vo výške 4.078,07 eur. Tieto skutočnosti tiež majú byť podľa názoru odvolacieho súdu zohľadňované pri posudzovaní naplnenia kritéria rozsahu činnosti jednotlivých správcov, a to za účelom zistenia, či ročné výdavky skutočne zodpovedajú reálnym nákladom, ktoré musel správca konkurznej podstaty v priebehu roka, resp. výkonu svojej činnosti vynaložiť a bez ktorých by k riadnemu výkonu správcovskej činnosti nemohlo dôjsť.

27. Odvolací súd ďalej konštatuje, že pri rozhodovaní o odmene správcov konkurznej podstaty je potrebné prihliadnuť aj na celkový charakter konkurzu a jeho náročnosť. V rámci činnosti správcu je potrebné hodnotiť, kto pripravoval podklady na prieskumné pojednávanie spojené s oboznámením sa s účtovníctvom úpadcu v súvislosti s rozsahom účtovníctva, zaoberal sa prihláškami veriteľov, v akom rozsahu boli tieto prihlášky podané, kto vypracoval a predkladal konečnú správu a návrh na rozvrhové uznesenie, aká bola náročnosť speňažovania majetku, vymáhania pohľadávok v súdnych exekučných konaniach a akú povahu mala, pokiaľ existovala, nečinnosť konkrétneho správcu konkurznej podstaty, ktorá objektívne a bezdôvodne predĺžila dobu konkurzu úpadcu. Takisto je potrebné zohľadniť aj konkrétnu činnosť správcu, ktorá v konečnom dôsledku nesmerovala k získaniu príjmu do podstaty úpadcu, ale ktorú musel správca vynaložiť.

28. Porušenie zákona resp. jeho nesprávny výklad nemá automaticky za následok porušenie práva na spravodlivý proces. Na to, aby bol konštatovaný zásah do práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivý proces musí pochybenie súdu presahovať „intenzitu nezákonnosti“, musí ísť o také závažné chyby, v ktorých dôsledkoch už nebude existovať garancia, že daný proces vyústi (resp. má potenciál vyústiť) do spravodlivého usporiadania vzťahov medzi jeho stranami (IV. ÚS 79/2020, III. ÚS 400/2020).

29. Odvolací súd konštatuje, že z napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie nie je zrejmé, akým spôsobom, na základe akého postupu dospel súd prvej inštancie k záveru, že je potrebné odmenu rozdeliť v pomere 20% a 80% medzi jednotlivých správcov konkurznej podstaty, keď spôsob tohto rozdelenia v odôvodnení napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie absentuje. Súdom zvolený pomer nevyplýva z obsahu skutočností uvádzaných v dôvodoch rozhodnutia (rozsah výdavkov, rozsah príjmu zabezpečených jednotlivými správcami alebo iný spôsob), na základe čoho treba konštatovať, že napadnuté rozhodnutie nezodpovedá právu účastníka konania na spravodlivý proces, ktoré v sebe obsahuje aj právo na riadne zdôvodnenie súdneho rozhodnutia.

30. Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ako aj Ústavného súdu Slovenskej republiky vyplýva, že tak základné právo podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj právo podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v sebe zahŕňajú právo na

rovnosť zbrání, kontradiktórnosť konania a odôvodnenie rozhodnutia (sp. zn. II. ÚS 383/06). Obsah práva na spravodlivý súdny proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatnení. Obsahom tohto práva je aj relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Ak je toto konanie v rozpore s procesnými zásadami, porušuje ústavnoprávne princípy (sp. zn. II. ÚS 85/06).

31. To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho konania, jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Judikatúra tohto súdu síce nevyžaduje, aby na každý argument strany, t. j. aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie kľúčový, rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B, Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

32. Rovnako sa Ústavný súd Slovenskej republiky vyjadril aj k povinnosti súdov riadne odôvodniť svoje rozhodnutie v náleze sp. zn. IV. ÚS 115/03. Ústavný súd Slovenskej republiky vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu.

33. Po preskúmaní napadnutého uznesenia konkurzného súdu odvolací súd dospel k záveru, že konkurzný súd v danej veci o odmene správcov konkurznej podstaty rozhodol predčasne, bez riadneho zistenia skutkového a právneho stavu, pričom jeho rozhodnutie je nedostatočne odôvodnené a tým nepreskúmateľné, čo zakladá vadu konania spočívajúcu v tom, že postupom konkurzného súdu došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, s tým, že tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom (§ 389 ods. 1 písm. b) CSP).

34. Súd prvej inštancie nehodnotil kritéria pre rozdelenie odmeny medzi správcov v súlade so zákonnou úpravou, keď jediným kritériom bolo hodnotenie celkového príjmu, ktorí jednotliví správcovia konkurznej podstaty zabezpečili v konkurznom konaní a tieto príjmy nevyhodnocoval vo väzbe k pomeru doby činnosti jednotlivých správcov, aj k rozsahu výdavkov, ktoré spolu s príjmami počas výkonu doby činnosti správcovia v konkurze vynaložili, ani vo vzťahu k iným úkonom, ktoré síce nemali priamu súvislosť so zabezpečením finančného príjmu do konkurznej podstaty, ale bezprostredne s činnosťou správcov súviseli a boli a museli byť vykonávané jednotlivými správcami počas konkurzného konania.

35. Súd prvej inštancie vychádzal výlučne z jedného kritéria pre určenie rozdelenia odmeny správcov konkurznej podstaty a nezaoberal ďalšími kritériami a skutočnosťami, ktoré je potrebné pre zákonnosť a správnosť rozhodnutia o rozdelení odmeny medzi správcov vyhodnotiť.

36. Po preskúmaní napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie odvolací súd uzatvára, že nedostatky spočívajúce v jeho nepreskúmateľnosti sú takej závažnosti, že mali za následok porušenie práva odvolateľa na spravodlivý proces, a preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP a vec mu vrátil podľa § 391 ods. 1 CSP na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

37. Úlohou konkurzného súdu v ďalšom konaní bude preskúmať námietky odvolateľa a tieto riadne vyhodnotiť v odôvodnení rozhodnutia s uvedením, z ktorých skutočností vychádzal pri ich posúdení vo vzťahu k určeniu výšky odmeny správcov konkurznej podstaty, a zároveň zohľadniť všetky vyššie uvedené kritériá relevantné pre rozdelenie odmeny medzi správcov konkurznej podstaty, pričom je potrebné, aby svoje rozhodnutie riadne a presvedčivo odôvodnil tak, aby bolo preskúmateľné.

38. V ďalšom konaní je súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu vysloveným v tomto uznesení (§ 391 ods. 2 CSP).

39. Súd prvej inštancie rozhodne v novom rozhodnutí aj o trovách odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

40. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.